

bestemt modsige, at en forudgaaende Ændring af Valgretten til Folketinget er en Betingelse for, at Spørgsmaalet om Landstingets Omdannelse kan optages med tilstrækkelig Styrke. Et saadant Standpunkt er aldrig før hævdet af de Venstreparter, hvorfra Mindretallet J. C. Christensen m. fl. har sin historisk-politiske Oprindelse. En retfærdig Ordning af Folketingsvalgkredsene, hvorved Vælgernes lige Repræsentation sikres, vil derimod være en Styrke for et fortsat Arbejde paa Grundlovsrevisionen, saafremt Landstinget nu skulde modsætte sig denne. Men Erfaringen har ingenlunde, hvad Mindretallet J. C. Christensen m. fl. hævder, vist, at Valgkredsspørgsmaalet „ikke kan løses uden gennem en Grundlovsændring“. Erfaringen fra tre tidligere forgæves Forsøg har tværtimod godtgjort, at man ikke kommer frem ad denne Vej.“

Dette Mindretal foreslog subsidiært Grundlovsforslagets Afsnit vedrørende Landstinget ændret saaledes, at Valgmændene skulle udnævnes (3: vælges ved Forholdstvalg) af de kommunale Raad. — Et af Dinesen, Hammerich og Johan Knudsen bestaaende Mindretal »kan ikke tiltræde Lovforslaget eller de af andre Mindretal stillede Forslag og indskrænker sig derfor paa nærværende Tidspunkt til at betegne sin Stilling« ved at stille et Forslag om en anden Affattelse af § 32, hvorefter 1) Maksimum for Antallet af Folketingets Medlemmer sættes til 120, og 2) Forholdstalsvalg fastslaas ved Valget af Folketingets Medlemmer (enten under eet for hele Landet eller i større Kredse eller i Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse). — Endvidere forelaa der et Ændringsforslag af Borgbjerg, L. Jessen og H. Rasmussen om — saafremt det nævnte subsidiære Ændringsforslag vedtoges — at indsætte i Grundloven en Bestemmelse om, at naar et Lovforslag, der er vedtaget i Folketinget men ikke vedtages i Landstinget, paa ny vedtages (nforandret) af Folketinget, efterat der i Mellemtiden er afholdt almindeligt Valg til Folketinget, kan Lovforslaget stadfæstes af Kongen som Lov.

Endvidere kan mærkes, at Hammerich og Ellinger i Forbindelse med deres nedennævnte Forslag om Valg ved Forholdstal i Enkeltkredse stillede et Forslag til Ændring i Grundloven, hvorefter denne Valgmaade skulde fastslaas i Grundloven. Da imidlertid Forslaget var stillet som et Ændringsforslag til Valgkredsforslaget, og Ændringsforslag, der indeholde Forandringer i Grundloven, ikke kunne antages af Formanden, naar de stilles til andre Forslag end Grundlovsforslag, kom Forslaget ikke til Afstemning.